

Amtstidender, men at ogsaa vedkommende Amts- og Byraad skulde høres, saa forekommer det mig, at der er en Faktor, som ogsaa kunde tages i Betragtning, og det er, at vedkommende Postkontor, som er Expeditionskontor, ogsaa skulde høres, for at Ministeriet deraf kunde slutte, hvilken Udbredelse Bladet har. Som bekjendt, er det ikke alene Jernbanebetjentene, men ogsaa Netsbetjentene, som beskæftige sig ivrigt med Politik, og det er vistnok ikke Ministeriet ubekjendt, at navnlig de retslige offentlige Bekjendtgjørelser have været en meget stor og vigtig Løstestang til at favorisere de Blade, som skrive i de vedkommende Netsbetjentes Aand og Tanke, samt at disse have søgt paa alle mulige Maader at chikanere de Blade, som vare saa uheldige at være paa en anden Side end de vedkommende Netsbetjente, og som disse i Reglen talde de væmmelige bondevenlige Blade. Saaledes har der altid i den Henseende været visse Forsølgelser tilstede, og saalænge vi have den Drøning af vore Amtsraad og Byraad, at vi have fødte Formænd i Spidsen for dem, anser jeg det for farligt paa en Maade at lægge Afgjørelsen og Anbefalingen alene i deres Haand. Det forekommer mig som sagt, at den væsentligste Faktor er, hvorvidt en Avis er udbredt eller ikke. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale, at foruden Amts- og Byraadene ogsaa Statens Postkontorer høres. I Anledning af de Ytringer, der ere fremkomne her i Salen, skal jeg bemærke, at jeg har begyndt at nære nogen Tvivl om Rigtigheden af, at der kun skulde være en saadan Statstidende eller officiel Tidende; jeg har nemlig tidligere støttet mig til Hvertallets Anskuelse og har været overbevist om, at disse officielle Bekjendtgjørelser nok gratis ville blive optagne i de lokale Blade. Jeg ser nu her, at Mindretallet har frygtet for, at dette ikke vil blive Tilfældet, og det er udtalt fra forskjellige Sider, at denne Frygt mulig kunde være grundet. Jeg er i dette Dieblik kommen i Tanke om — i Serdeleshed efter at have hørt det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) tale om, hvor stor Indtægt denne Forandring kunde give, — 26,000 Rd. tror jeg — at man mulig kunde komme til en anden Drøning af denne Sag. Jeg har tænkt, at der mulig kunde foranlediges indsat i Lovforslaget, at Ministeriet, naar der indkom til det et Andragende fra vedkommende Bladredaktør om en Godtgjørelse for at optage de Jurisdiktions vedkommende Bekjendtgjørelser, saaledes at Bladet imod at erholde denne Godtgjørelse — den kunde være stor eller lille, mig er det ligegyldigt — kunde under Genfyn faa vel til, at Bladet havde bestaaet et vist Antal Aar og havde en passende Udbredelse i Jurisdiktions, hvad der maatte godtgøres ved en specificeret Opgjørelse, tilstaa et saadant lokalt Blad et vist aarligt Vederlag for at optage disse Bekjendtgjørelser, selvstændigt med

en passende Opgjørelsesfrist fra begge Sider. Naar det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Madsen) omtalte, at Bekjendtgjørelserne skulde optages i samtlige lokale Blade, saa tror jeg, at Udgifterne derved vilde blive altfor store for de Avertende. Jeg henviser den Tanke, jeg her har udviklet, idet jeg kan paaberaabe mig en Erfaring, jeg har gjort som Direktør for et Selskab i Svendborg Amt. Vi skrev til samtlige Amtets Aviser: Ville I behage at nedsette Betalingen, og Alle gif ind derpaa. Jeg tror altsaa, at dette kunde lade sig gjøre. Beløbet's Størrelse er mig som sagt ligegyldigt, det kunde vel sættes til mellem 20 og 50 Rd., eller hvad man nu vil sætte det til. Derved vilde Befolkningens Klager over, at man ikke ser de retslige Bekjendtgjørelser i de lokale Blade, falde bort. Med Berettigelse vilde Regjeringen kunne sige: Det er ikke vor Skyld, at I ikke se Bekjendtgjørelserne, andre Redaktører ere indgaaede paa en saadan Afford; de kunne faae en Godtgjørelse derfor, og det er kun Eders Redaktører, som ere stuvindede og ikke ville gaa ind paa det, som er budt dem af Ministeriet. Det er en Udvei, som jeg vilde bede det ærede Udvalg at tage under Overveielse, thi det kunde mulig lade sig gjøre at gaa saaledes frem. — Naar der er talt om, at 10 Aar ikke ere tilstrækkelige for Stiftstidenderne til at forberede sig paa Privilegiernes Ophør, saa forekommer det mig, at denne Tid er mere end tilstrækkelig. Jeg synes, at den Tilstand, som vi i en lang Række af Aar have levet i, hvad offentlige Bekjendtgjørelser angaar, er saa uheldig, at det virkelig er mere end nok at beholde den i 10 Aar til. — Jeg skal ellers ikke videre indlade mig paa de Bemærkninger, som ere fremkomne. Navnlig var der Afskilligt, der blev fremst af det ærede Medlem for Aarhus (Mørk), som jeg ikke ret forstod; men da den høitærede Formand har anmodet os om at fatte os saa kort som muligt, skal jeg slutte hermed.

Ansvar: Jeg har bedt om Ordet for at henlede Opmærksomheden paa det Exempel, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) anførte, at en saadan Statstidende skulde være som den franske officielle Journal. Enhver vil vel indse, at Bekjendtgjørelser af denne Art for en Nation paa 40 Millioner ikke lader sig samle i et lille Blad som „Journal officiel“. Skulde denne kunne sammenlignes med Noget hos os, skulde det være med Lov- og Ministerial-Tidenden, skjøndt den franske Journal langtfra indeholder et tilsvarende Stof. Jeg bad ogsaa om Ordet for at rejse Tvivl om, hvorvidt der er nogen Anledning for Staten til at søge en Indtægt af dette Forhold. Mig forekommer der ikke her at være tilfælde Genfyn at tage, og jeg skulde derfor have stemt for Mindretallets Forslag om, at Fordelen skal komme dem til Gode, der maa gjøre Bekjend-